

Nr 452

Av herrar Nilsson i Lönsboda och Carlsson i Huskvarna, om
förbud mot misspydande reklam invid vägarna.

Bestämmelser om utomhusreklam finnes i naturskyddslagen, lagen om allmänna vägar, byggnadsstadgan och i de lokala ordningsstadgorna, men dessa förordningar reglerar endast sådan reklam som är knuten till särskilda yttre anordningar, medan reklam genom affischering eller målning på berghällar, klippor eller andra föremål utmed vägarna ej kan beivras med stöd av bestämmelserna i dessa stadgor. Ett visst undantag utgör dock den allmänna ordningsstadgan om vederbörande kommun intagit särskild bestämmelse härom. Men den allmänna ordningsstadgan är inte obligatorisk och saknas därför i många kommuner. Den kan därjämte vara mycket olika utformad.

Det är väl denna avsaknad av bestämmelser som gjort att det då och då förekommer reklam genom affischering eller målning å berghällar och klippor invid vägarna. Bl. a. har man utmed E 4 kunnat iakttaga reklam genom målning på berghällar och klippor utmed vägen till förmån för en danskklubb i Stockholm. På andra håll har observerats reklam för cirkusföreställningar genom att affischer klistrats å bergväggar intill vägen.

Denna reklam är ofta misspydande och borde hänföras till bestämmelserna om nedskräpandet i naturen, men synes ej kunna beivras genom denna.

Då denna reklam är olämplig ur såväl naturskydds- som trafiksäkerhets-synpunkt hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till lagstiftning som innebär förbud mot reklam genom affischering eller målning på bergväggar, klippor, konstarbeten inom vägområdet, mjölkbryggor, rastkurar o. d. ävensom på körbanans beläggning.

Stockholm den 24 januari 1954

Arvid Nilsson

i Lönsboda

Henning Carlsson

i Huskvarna